
СЕКЦІЯ II

Проектне фінансування та управління інноваційним розвитком підприємства

Данилюк Я., студентка
Науковий керівник: Ліпич Л.Г., д.е.н., професор
кафедри економіки, безпеки та інноваційної діяльності
підприємства Східноєвропейського національного
університету ім. Лесі Українки, м. Луцьк, Україна

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ДІАГНОСТУВАННЯ КОНСАЛТИНГОВИХ ПРОЕКТІВ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ

В умовах загострення конкуренції на ринку, обмеженості фінансових ресурсів, нестачі кваліфікованих кадрів, інтенсивного оновлення техніки та технологій перед суб'єктами господарської діяльності постають проблеми вибору інструментів підвищення їхньої фінансової результативності, платоспроможності, інвестиційної привабливості, зміцнення ринкових позицій тощо. З огляду на зазначене збільшується роль інтелектуальних активів у забезпеченні довгострокового успіху підприємств, зростає необхідність застосування сучасного управлінського інструментарію і технологій, а саме діагностування. Все це створює об'єктивні передумови посилення ролі консалтингових послуг, які найчастіше реалізуються у формі консалтингових проектів.

Проблеми дослідження концептуальних засад здійснення діагностування розглядаються у працях багатьох науковців, а саме таких, як: В.А. Верба, А.Е. Воронкова, О.О. Гетьман, Т. М. Ковальчук, Л. А. Костирко, О.А. Сметанюк, В.М. Шаповал, Г.О. Швиданенко. Однак у сучасній літературі практично відсутні дослідження концептуальних засад діагностування консалтингових проектів. Зважаючи на це, виникає необхідність у формуванні та обґрунтуванні концепції діагностування консалтингових проектів для підприємств.

Впродовж останніх років в світовій економіці набула динамічного розвитку сфера консалтингових послуг. Актуальними консалтинговими послугами є покращання фінансово-економічних показників підприємства, визначення реального економічного стану підприємства, оптимізування витрат, тощо.

Згідно з визначенням, поданим Європейською федерацією асоціацій консультантів з економіки і управління (FEACO), «менеджмент-консалтинг» полягає у наданні незалежних порад і допомоги з питань управління, враховуючи визначення та оцінювання загроз та можливостей, а також відповідних

рекомендацій у їх вирішенні [1]. Такого ж визначення дотримується Американська Асоціація консультантів з економіки і управління (АСМЕ) і Інститут менеджмент-консультантів (ІМС). На думку К. Макхема, консалтинг – це процес надання спеціалістом своїх особливих знань, навичок і досвіду в системі його клієнта. За Т.В. Стасюк [2], консалтинг – це інтелектуальні послуги спеціалізованих компаній, надання порад та рекомендацій покупцям, продавцям та виробникам з найрізноманітніших питань виробничої діяльності, фінансів, зовнішньоекономічної діяльності, створення та реєстрації фірм, дослідження і прогнозування ринків товарів і послуг, розроблення бізнес-проектів, маркетингових програм, інноваційної діяльності, пошуку шляхів виходу з кризових ситуацій, підготовки статутних документів у разі створення нових підприємств і організацій тощо. Отже, на підставі аналізування підходів різних авторів до трактування поняття «консалтинг» можна дійти до висновку, що немає однозначності у розумінні сутності і змістового наповнення цього поняття.

Як правило, послуги консалтингової компанії охоплюють досить широкий спектр галузей: загальне керівництво, управління фінансами, управління виробництвом, маркетинг, управління працею та кадровим потенціалом, корпоративну стратегію та інше. При цьому успіх діяльності консалтингових організацій в Україні багато в чому залежить від їх готовності до нововведень, адаптованості послуг до потреб клієнтів, пошуку нових ринків, застосування нових методів втручання та внесення змін під час реалізації консультаційних проектів.

До переліку консалтингових послуг належать:

- дослідження та аналізування ринку, що передбачає визначення місткості, структури ринку, аналізування рівня конкурентного оточення з діагностикою споживачів та конкурентів, виявлення тенденцій та прогнозування динаміки розвитку ринку;

- стратегічний менеджмент, що передбачає проведення стратегічного аналізу підприємства (виявлення сильних та слабких сторін організації, можливостей та загроз), визначення мети розвитку та методів досягнення стратегічного вибору;

- фінансовий менеджмент, що охоплює аналізування поточного фінансового стану підприємства, тенденцій змін, що відбуваються, оцінювання систем та методів фінансового планування, визначення ефективності структури капіталу;

- інвестиційний менеджмент, що забезпечує обґрунтування інституційної та технічної можливостей реалізації інвестиційного проекту, його аналізування з погляду комерційної, екологічної, соціальної доцільності, фінансової привабливості та реалізації в умовах невизначеності;

- управління маркетингом, що передбачає дослідження ринкового середовища підприємства, розроблення маркетингової стратегії, оцінювання ефективності окремих елементів маркетингу (ціноутворення, організацію збуту, рекламу, тощо);

- управління виробництвом, що включає в себе аналізування виробництва з точки зору трьох найважливіших складових виробничого процесу — продукції, що виробляє підприємство (дизайн, сировина, що використовується, матеріали, якість),

---

методів та принципів організації виробничого процесу та планування, організації існуючих трудових ресурсів;

– управління персоналом, яке охоплює оцінку та вирішення проблем кадрової політики підприємства, включаючи планування трудових ресурсів, вибір та наймання робітників, навчання персоналу, мотивацію до праці та винагороди, психологічний клімат, планування кар'єри та розвиток організації;

– управління проектами, яке спрямоване на ефективне досягнення цілей підприємства шляхом застосування сучасних методів, техніки та технології управління.

– управління інноваційною діяльністю, що передбачає прогнозування інноваційних процесів в організації, вибір перспективних ідей та механізмів реалізації потенціалу підприємства.

Як свідчить вивчення теорії і практики, найперспективніший вид консалтингових послуг в Україні є управління проектами. Сьогодні в Україні немає достатньої кількості фахівців у сфері управління проектами, ще менше фахівців, які можуть не тільки аналізувати теоретичні питання, але й впроваджувати позитивний досвід, накопичений в процесі практичної взаємодії з вітчизняними корпоративними структурами. Вміння ефективно управляти проектом стає ключовою конкурентною перевагою будь-якого підприємства. Консалтинговий проект відповідає характеристикам так званих активних проектів, яким притаманна реалізація в умовах нестійкого та невизначеного середовища, тому він є адаптивною системою зі зворотнім зв'язком, яка реагує на внутрішні та зовнішні зміни. За визначенням В.А. Верби [3] консалтинговий проект є комплексною діяльністю, що має специфічні цілі, певні терміни початку і закінчення робіт, тимчасові обмеження в часі, витратах, а також визначені трудові, матеріальні і фінансові ресурси, що спрямовані на досягнення результатів.

Впровадження системи управління консалтинговими проектами на підприємствах дозволяє: підвищити керованість проектною діяльністю підприємства за рахунок введення комплексу організаційних, методичних та інформаційних засобів, що формалізують і підтримують процеси управління проектами; підвищити ефективність використання ресурсів підприємства; підсилити контроль якості, термінів і бюджету проектів. Сукупність усіх структурних елементів формує концептуальні засади діагностування консалтингових проектів для підприємств.

Таким чином, консалтинговий проект є інструментом для здійснення змін в організації; має чітко визначений початок і завершення; має конкретно поставлені цілі, мету і завдання; призводить до отримання реальних результатів; вимагає затрат коштів, ресурсів та часу; призводить до виявлення потенційних ризиків та визначення шляхів їх подолання; передбачає використання різноманітних ресурсів та трансфер знань між компанією-клієнтом та консалтинговою компанією.

Список використаних джерел:

1. Бейч, Э. Консалтинговий бізнес. Основи професіоналізму. Пер. с англ. А. Смольський. СПб.: Питер. – 2007.

2. Стасюк, Т.В. Термінологія консалтингу – однієї з інноваційних технологій початку 21 століття. Науковий вісник кафедри Юнеско КНЛУ: Серія Філологія, педагогіка, психологія, 23. 2011 – с. 73–77.

3. Верба, В.А. Ефективність управлінського консультування: концептуальні засади // Стратегія підприємства: адаптація організацій до впливу світових суспільно-економічних процесів: зб. матеріалів Міжнар.наук.-практ. конф. – К.: КНЕУ, 2014. – С. 207-209.

Діордієв В., магістр, аспірант
Інститут проблем ринку та
економіко-екологічних досліджень
Національної академії наук України
м. Одеса, Україна

ЕКОНОМІКО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ КТ-ФОНДІВ ЯК ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ ФІНАНСУВАННЯ СУДНОБУДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Kommanditgesellschaft (скорочено «KG», або «КТ» українською) є німецькою назвою для суб'єкта з обмеженою відповідальністю і використовується в німецьких, бельгійських, голландських, австрійських та деяких інших європейських правових системах. Для української правової системи відповідним значенню КТ є поняття «Командитне товариство» – товариство, в якому разом з одним чи кількома учасниками, які здійснюють від імені товариства підприємницьку діяльність і несуть відповідальність за зобов'язаннями товариства всім своїм майном, є один чи більше учасників (вкладників), відповідальність яких обмежується їх внеском у майно товариства.

КТ-фонди, відповідно до німецької практики, надають довгострокове фінансування для будівництва суден з тривалістю контракту 15-25 років. Їх основні характеристики найкраще описуються корпоративними цілями даного інвестиційного інструменту: придбання, фрахтування та, в кінцевому підсумку, продаж судна [2]. Ресурси німецьких КТ-фондів організуються в правовій формі так званої «GmbH & Co. KG», яка є еквівалентом LLP (товариства з обмеженою відповідальністю), де суб'єкт господарювання з необмеженою відповідальністю є керуючою компанією. Ці інвестори лише генерують грошові потоки від роботи судна [3].

У випадку КТ-фондів інвестори отримують високі гарантовані прибутки з обмеженими ризиками. Саме це є базовою перевагою, на основі якої доцільно поширювати практику КТ-фондів в українських реаліях. Для вітчизняних інвесторів, а особливо – для закордонних інвесторів в українське суднобудування принципово важливою є мінімізація ризиків, які в Україні є дуже високими. І якщо для ринку суднобудування Німеччини наразі важливим є отримання додаткових доходів за відносно низької норми прибутку по країні, то для України навіть високий потенціал